

Akida

Islamsko vjerovanje

2 dio

UVOD

Hvala i Zahvala pripadaju Allahu I Gospodaru svih svjetova i neka je Selam i salavat na Njegovog miljenika Muhammeda p na

njegovu časnu porodicu, na njegove ashabe i sve one koji ga slijede do Sudnjeg dana.

Poštovana braćo i sestre, poštovani čitaoci predstavljavamo vam nekoliko brošuri sa Šeri'atske akademije Mus'ab ibn Umejr.

Odmah na početku želimo da se zahvalimo svim profesorima i direktoru medrese bratu Abdurrahmanu na velikodušno ustupljenim čistim (što se tiče autorskih i drugih prava) i djelomično obrađenim tekstovima za ove skripte,

a zatim želimo da preporučimo ove tekstove svim onim koji su željni čistog i ispravnog znanja i studentima svih Šerijatskih medresa.

Napominjemo da će jedan dio sredstava ostvarenih distribucijom ove skripte biti ustupljen Šeri'atskoj akademiji Mus'ab ibn Umejr, a drugi dio će biti upotrebljen za pokrivanje troškova štampanja i u davetske svrhe Inšaallah.

Aktivna Islamska Omladina Linz

Nastavak iz prve brošure na temu Meleci.

b) Stvoreni su od svjetlosti.

c) Oni imaju tijela od svjetlosti koja nisu materijalna i razlikuju se od prirode čovjekovog tijela – zato ne jedu, ne piju, ne spavaju i ne žene se, čisti su od griješenja i nepokornosti.

d) Allah I im je dao sposobnost da se ukazuju u ljudskom obliku. Također, u sunnetu se prenosi da je Džibril u često uzimao lik jednog od ashaba Dihje el-Kelbija τ.

e) Oni imaju krila i njihov broj se razlikuje od meleka do meleka.

f) Oni su veoma brzi, kao što kaže Allah I: *"K Njemu se penju meleki i Džibril u danu koji pedeset hiljada godina traje."* (Me'aridž, 4. ajet)

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

Zatim kaže Uzvišeni I: *"A ja ću ti ga donijeti – reče onaj koji je učio iz Knjige – prije nego što okom trepneš. I kad Sulejman vidje da je prijesto već pored njega postavljen, uzviknu; »Ovo je blagodat Gospodara moga koji me iskušava da li ću zahvalan ili nezahvalan biti.« A ko je zahvalan – u svoju je korist zahvalan, a ko je nezahvalan – pa, Gospodar moj je neovisan i plemenit."* (En-Neml, 40. ajet)

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ

فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

Taj melek se zove Asif.

g) Postoje mnogi dokazi koji govore o njihovoj velikoj snazi.

Akida (Islamsko vjerovanje)

h) Brojni dokazi nam govore da oni imaju razum i znanje, sluh, vid, da mogu govoriti.

i) Oni vole ono što voli Allah I, a mrze ono što mrzi Allah I - džinni i šejtani su suprotni njima.

j) Uznemiruje ih ružan miris, pa je zato mekruh da muslimani jedu luk koji nije kuhan, a posebno petkom kad se ide na džumu.

k) Oni prisustvuju sijelima zikra i znanja, i traže oprost za vjernike, posebno za one u prvom saffu.

3) Broj meleka. Od Ibn Mesuda τ se prenosi da je Poslanik ρ rekao: *"Na Sudnjem danu doći će se sa Džehennemom i imat će 70.000 sveza, a na svakom svezu 70.000 meleka koji ga vuku."* (Bilježi Muslim) A svakog čovjeka prate četiri meleka, također se bilježi od Ebu Zerra τ da je rekao Poslanik ρ: *"Ja vidim ono što vi ne vidite i čujem ono što vi ne čujete – nebesa su zaškripala, a kako i ne bi kada na njima nema mjesta koliko je četiri prsta, a da na njemu melek ne čini tesbih, kada bi znali ono što ja znam malo bi se smijali a mnogo bi plakali i ne bi se sa ženama u posteljama naslađivali i izišli bi na poljane i prizivali Uzvišenog Gospodara."* (Bilježi Tirmizi, Ibn Madže i Bezzar) Kaže Ebu Zerr τ: *"Da sam bogdo drvo i da me odsijeku."*

Odnos meleka prema čovjeku

Odnos meleka prema čovjeku ogleda se u njihovoj potpunoj pažnji u čuvanju čovjeka od svakog zla i poticanju na dobro i na pokornost Uzvišenom Gospodaru I:

1) Meleki koji su zaduženi za dostavljanje Objave (Upute) od Allaha I do Poslanika ρ, a odgovoran za to je njihov poglavar Džibril u.

2) To su oni meleki koji nadahnjuju čovjeka za istinom i dobrom, za razliku od šejtana koji suprotno čine, zato svaki čovjek osjeća unutar sebe borbu između dvije sile – sile zla i sile dobra. Često čovjek osjeća poteškoće pri slijeđenju istine i razne tegobe čemu je razlog šejtan i njegovo odvratanje od istine.

3) Meleki mole za vjernike i traže oprost od Uzvišenog Gospodara I i prisustvuju sijelima na kojima se spominje Allah I.

4) Podržavaju čovjeka u dobrom djelu i potiču ga na to, a naročito u borbi na Allahovom putu i traženju Šeri'atskog znanja.

5) Prate čovjeka i čuvaju ga od svakog zla. Meleki su zaduženi čovjekom od momenta kada je on kap sjemena, pa sve dok mu Allah I ne uzme dušu, zatim se njihova veza sa čovjekom nastavlja i poslije smrti u zagrobnom životu gdje su neki meleki zaduženi za kaburske azabe (patnje), a neki za kaburska uživanja. A nakon zagrobnog života neki meleki su zaduženi za kažnjavanje stanovnika Džehennema, a neki su zaduženi da pripreme Džennet za vjernike i da im priušte svaki užitak.

Čast i vrijednost meleka:

1) Vjerovanje u meleke je drugi sastavni dio imana.

2) Allah I ih je stvorio od svjetlosti i nura, što također ukazuje na njihovu čast i njihovu vrijednost.

3) Allah I ih pripisuje Sebi iz počasti. U jednom od ajeta Uzvišeni Y kaže: "Poslanik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici – svaki vjeruje u Allaha, i meleke Njegove..." (El-Beqare, 285. ajet)

عَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ

4) Allah I ih opisuje svojstvima časti i ugleda, pa kaže Uzvišeni I: "...u rukama pisara časnih, čestitih..." ('Abese, 15/16. ajet)

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝

5) Dogmatičari ili ehlul-kelam su pokrenuli dilemu ili raspravu oko pitanja da li su meleki bolji od ljudi, a s druge strane su zapostavili korisno izučavanje ovog sastavnog dijela Islama i pored toga ovo pitanje je višak i nepotrebno znanje kojim nas Allah I ne zadužuje i u kojem Allahov Poslanik ρ nije došao sa nepotpunim dokazom i mišljenjem. Da je u poznavanju toga neko dobro za čovječanstvo Poslanik ρ bi nas o tome obavijestio. Inače dogmatičari raspravljaju o drugorazrednim pitanjima, a zapostavljaju osnovna pitanja vjere na kojima se ona temelji.

Plodovi vjerovanja u meleke

1) Povećavanje imana u Allaha I i spoznaja Njegove Y veličine i moći, jer veličina i moć stvorenja upućuje na veličinu Stvoritelja I. Ukazivanje hvale i zahvale Uzvišenom Allahu I koji je

stvorio ova velika stvorenja da budu u službi čovjeka, da ga čuvaju od zla i pišu njegova djela.

2) Ljubav prema ovim stvorenjima, časnim Allahovim I robovima koji su Mu pokorni i čine ono što im naredi.

3) Povećavanje bogobožnosti i strahopoštvanja prema Allahu I i ustrajnosti na Allahovom Y putu, jer ko je ubijeden u postojanje meleka koji žive oko njega i prate ga, stid ga je da počini grijeh ili razvrat bez obzira bilo to javno ili tajno.

4) Strpljivost i ustrajnost na putu džihada, odbacivanje beznađa, osjećaja smirenosti i sigurnosti i drugih stvari koje su plodovi vjerovanja u meleke. Iako musliman u svojoj sredini živi kao stranac i tuđinac i u stalnom sukobu sa nosiocima zabluda i zla, on nije sam na tom putu. Naprotiv, sa njim je najveći broj meleka koji istinski robuju Allahu I i pomažu čovjeku da ustraje na putu vjere. Nema razloga da čovjek osjeća strah, usamljenost i poraz sve dok je pod Allahovim I okriljem i pod zaštitom i podrškom plemenitih meleka koji ga čuvaju.

Vjerovanje u Knjige

Definicija: To su Knjige koje je Allah I objavio Svojim vjerovjesnicima i poslanicima kao podrška njima i uputu čovječanstvu u ovodunjalučkim i u ahiretskim stvarima. Uistinu, Knjige koje su objavljene čovječanstvu su velika milost.

Šta to znači vjerovanje u Knjige?

Vjerovanje u Knjige znači čvrsto ubjedenje da su one istina od Allaha I, Allahov Y govor u kojem je uputa i svjetlost. Allah I je te Knjige objavio Svojim odabranim poslanicima kao milost Svojim robovima da im pojašni ispravno vjerovanje koje će urediti njihov život i na dunjaluku i na Ahiretu.

Vjerovanje u Allahove Knjige ili Objave sadrži sljedeće stvari:

Općenito i pojedinačno vjerovanje u te Knjige. Općenito vjerovanje je u one Knjige koje Allah I nije spomenuo ni u Kur'anu, a ni Poslanik ρ u Sunnetu, a obavijestio nas je da je svaki poslanik imao Objavu: "Mi smo izaslanike naše s jasnim dokazima slali i po njima knjige i terezije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali, - a gvožđe smo stvorili, u kome je velika snaga i koje ljudima koristi -, i da bi Allah ukazao na one koji pomažu vjeru Njegovu i poslanike Njegove kad Ga ne vide. Allah je, uistinu, moćan i silan." (El-Hadid, 25. ajet)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ
لِيَتَّقُوا اللَّهَ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

Ovo je dokaz da je svaki poslanik imao Objavu. Pojedinačno trebamo vjerovati u one Objave ili Knjige koje su spomenute u Kur'anu i Sunnetu, a njih je pet:

1) Tevrat, a on u prijevodu znači Šeri'at ili zakon i objavljen je Musau v. Kaže Uzvišeni I: "Mi smo objavili Tevrat, u kome je uputstvo i svjetlo. Po njemu su Jevrejima sudili vjerovjesnici, koji su bili Allahu poslušni i čestiti ljudi, i učeni, od kojih je traženo da čuvaju Allahovu knjigu, i oni su nad njom bdjeli. Zato se, kada budete sudili, ne bojte ljudi, već se bojte Mene, i ne zamjenjujte riječi Moje za nešto što malo vrijedi! A oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici." (El-Ma'ide, 44. ajet)

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخَشَوْا وَلَا تَشْتَرُوا بِعَآيَتِي
ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

2) Zebur (knjiga) objavljen je Dawudu ؑ, kaže Uzvišeni Y:
"Gospodar tvoj dobro zna one na nebesima i one na Zemlji; Mi smo
jedne vjerovjesnike nad drugima odlikovali, a Davudu smo Zebur
dali." (El-Isra', 55. ajet)

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى
بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

3) Indžil (radosna vijest), objavljen je Isau ؑ, kaže Uzvišeni I:
"Poslije njih smo Isaa, sina Merjemina, poslali, koji je priznavao
Tevrat prije njega objavljen, a njemu smo dali Indžil, u kome je bilo
uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tevrat, prije njega objavljen, u kome je
također bilo uputstvo i pouka onima koji su se Allaha bojali." (El-
Ma'ide, 46. ajet)

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

4) Suhufi Ibrahima ؑ i Musaa ؑ, kaže Uzvišeni I: "Zar on nije
obaviješten o onome šta se nalazi u listovima Musaovim i
Ibrahimovim: - koji je obaveze potpuno ispunjavao." (En-Nedžm, 36.
ajet)

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

5) Kur'an objavljen posljednjem Allahovom poslaniku
Muhammedu ﷺ: "Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi
nad njim bdjeti!" (El-Hidžr, 9. ajet)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

Šta sadržavaju ove Knjige?

Sve Knjige pozivaju monoteizmu (tewhidu), vjerovanju i
obožavanju jednog Boga. Kaže Uzvišeni I: "Prije tebe nijednog
poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: »Nema boga osim
Mene, zato Me obožavajte.« (En-Enbija, 25. ajet)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَنَّ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

Tevrat sadrži propise (ahkame), kaže Uzvišeni I: "Mi smo im u njemu propisali: glava za glavu, i oko za oko, i nos za nos, i uho za uho, i zub za zub, a da rane treba uzvratiti. A onome ko od odmazde odustane, biće mu to od grijeha iskupljenje. Oni koji ne sude prema onom što je Allah objavio pravi su nasilnici." (El-Ma'ide, 45. ajet)

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ
 بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

U Tevratu je zabrana da se jede sve ono što ima kandže i kopite, a bio im je zabranjen i loj. U Indžilu je došla olakšica za sinove Israilove, pa su im neke stvari bile dozvoljene: "... i da potvrdim istinitost Tevrata, objavljenog prije mene, i da vam dopustim nešto što vam je bilo zabranjeno. I donosim vam dokaza od Gospodara vašeg, - zato se Allaha bojte i mene slušajte." (Ali-'Imran, 50. ajet)

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
 حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِغَايَةِ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

I u Tevratu i u Indžilu je bila radosna vijest o Poslaniku Muhammedu p.

Vjerovanje u sadržaj tih Knjiga

Što se tiče Kur'ana nema sumnje da je u njemu sve istina. Svakako, onaj ko sumnja u autentičnost Kur'ana je nevjernik. Kaže Uzvišeni I kada govori o Kur'anu: "Oni koji ne vjeruju u Kur'an, pošto im je objavljen... A on je, zaista, Knjiga zaštićena, laž joj je strana, bilo s koje strane, ona je Objava od Mudroga i hvale dostojnoga." (Fussilet, 41/42. ajet)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ
 الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

Zatim kaže Allah I u prijevodu značenja: "Mi smo, uistinu, Kur'an (Zikr) objavili i Mi ćemo nad njim bdjeti." (El-Hidžr, 9. ajet)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

Što se tiče sadržaja prethodnih Knjiga on može biti u tri stanja:

1) Da u Kur'anu ili sahih sunnetu postoji ono što ih potvrđuje. U ovom slučaju obaveza je da vjerujemo u taj sadržaj.

2) Da Kur'an ili Sunnet negira neki sadržaj ili ga čini lažnim. U ovom slučaju dužni smo takve sadržaje odbiti i vjerovati da su oni od stvari koje su dodate toj Knjizi, kao npr. optuživanje poslanika, salavatullahi alejhim edžme'in, od strane židova da su činili grijeha i zinaluk.

3) Vijesti za koje ni u Kur'anu ni u Sunnetu ne postoji tekst koji ih potvrđuje ili negira. Takve vijesti nećemo smatrati ni istinom, ni neistinom.

Rad po propisima koji se nailaze u tim Knjigama

I ovo je za narode kojima je objavljena ta Knjiga, a što se tiče ovoga Ummeta, oni su dužni da provode samo propise koji su u Kur'anu.

Kako postupiti sa propisima prethodnih Knjiga (Objava)? Ovdje, također, imamo tri slučaja:

1) Da na te propise upućuje Kur'an i Sunnet i u ovom slučaju smo obavezni provoditi te propise, kao npr. post, jer je poznat i kod njih: "O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili." (El-Bekare, 183. ajet)

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ

عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

2) Da u našem Šeri'atu postoje propisi koji se oprečni propisima prethodnih Knjiga. U ovom slučaju obavezni smo da ih ostavimo.

3) Propisi za koje ni u Kur'anu ni u Sunnetu ne postoji tekst koji ih potvrđuje ili im je oprečan. Dužni smo da se ustegnemo od takvih propisa.

Propis čitanja i izučavanja prethodnih Knjiga

Sunnet upućuje da je čitanje ovih knjiga zabranjeno iz razloga što su iskrivljene i što su doživjele devijacije. Bilježi imam Ahmed, rahimehullah, da je Omer ibn Hattab τ jedne prilike donio stranicu

Tevrata i počeo da je čita Allahovom Poslaniku ρ - tada je lice Allahovog Poslanika ρ počelo da mijenja boju, pa je neko od ashaba ψ gurnuo Omera τ, a on je bacio list i počeo da govori zadovoljni smo Allahom I kao Gospodarom, Islamom kao vjerom i Muhammedom ρ kao Poslanikom i sve je tako ponavljao dok sa Poslanikovog ρ lica nije otišla srdžba, zatim je Poslanik ρ rekao: "Tako mi Onoga u čijoj ruci je moj život, da je Musa υ u pitanju morao bi me slijediti." Islamski učenjaci izuzimaju jednu situaciju, a to je ako se njihovim izučavanjem želi obznaniti njihova patvorenost, zabluda i nevjerstvo. Peta Knjiga je Kur'an časni – ona je posljednja Objava koja je objavljena posljednjem Poslaniku i Vjerovjesniku Muhammedu ρ, objavljivanje je trajalo 23 godine i Kur'an je pečat svim Objavama i islamski Šeri'at koji je sadržan u Kur'anu je dokinuo sve prethodne Šeri'ate ili zakone, kaže Allah I: "I kao Kur'an sve dio po dio ga objavljujemo da bi ga ti ljudima malo po malo kazivao i prema potrebi ga objavljujemo." (El-Isra', 106. ajet)

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾

Kako da vjerujemo u Kur'an?

1) Dužni smo da vjerujemo da je Kur'an Allahov I govor, da ga je uistinu On I izgovorio na način koji dolikuje Njegovoj Y savršenosti, kaže Allah I: "Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi sashušao Allahove riječi, a potom ga otpremi na mjesto pouzdano za njega. To zato što oni pripadaju narodu koji ne zna." (Et-Tewba, 6. ajet)

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ ثُمَّ

أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

2) Vjerujemo da je Kur'an posljednja Objava od Allaha I i ona je pečat svim prethodnim Objavama kao što je Muhammed p pečat svim poslanicima i vjerovjesnicima.

3) Vjerujemo da je Allah I u Kur'anu objavio srž islamskog učenja i da je u njemu sabrano ono što je bilo razdijeljeno u prethodnim Knjigama.

4) Vjerujemo da je u Kur'anu sadržan vječni Zakon ili Šeri'at koji važi i odgovara za sve ljude i za sve prostore i vremena i on donosi sreću na oba svijeta, kaže Allah I: *"Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera."* (El-Ma'ide, 3. ajet) – ovim ajetom upotpunjena je vjera Islam i ovoj vjeri ništa ne fali. Kur'an je sveobuhvatan Zakon, savršen i kompletan i obaveza ga je prakticirati i po njemu suditi u svim sferama života, pa ko Kur'an odbije kao pravac i Zakon postaje nevjernik. Zato je grijeh i nevjerstvo da se traži neki drugi zakon mimo Kur'ana.

5) Vjerujemo da je Kur'an lijek za sve bolesti; duševne i tjelesne, kaže Allah I: *"Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost za vjernike, a nevjernicima on samo propast povećava."* (El-Isra', 82. ajet)

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ

إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

– međutim, nije svako sposoban da se njime liječi i da liječi druge, neophodno je da se ispune neki uvjeti i da se uklone zapreke. Nema ni jedne duševne i tjelesne bolesti, a da Kur'an ne upućuje na uzrok bolesti, lijek i zaštitu od nje.

6) Kur'an je objašnjenje za sve što je potrebno čovjeku i od čega zavisi njegova sreća i na dunjaluku i na Ahiretu, kaže Allah I: *"I*

tebi objavljujemo Knjigu kao objašnjenje za sve i kao Uputu i milost za muslimane." (En-Nahl, 89. ajet)

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

7) Vjerujemo da je Kur'an mu'džiza i po izrazu i po značenju. Njegove mu'džize su mnogobrojne i on sadrži razne znanosti, vijesti i kazivanja o prethodnim poslanicima i njihovim narodima i on je bio izazov najrječitijim arapskim pjesnicima i niko nije mogao doći s nečim sličnim Kur'anu, niti će ikada doći do Sudnjeg dana. Kaže Allah I: *"Reci: Kada bi se svi ljudi i džinni udružili da sačine jedan Kur'an, oni, kao što je on, ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali."* (El-Isra', 88. ajet)

قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا

يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۗ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

8) Vjerujemo da smo obavezni da izvršavamo kur'anske naredbe i da se klonimo njegovih zabrana, da ohalalujemo ono što je Kur'an ohalalio i da oharamlujemo ono što je on oharamio. Treba da uzimamo ibret (pouku) iz primjera koje Kur'an navodi, da nam njegova kazivanja budu pouka i da zastajemo kod njegovih granica.

9) Vjerujemo da je Kur'an jedini izvor koji je originalan i sačuvan od izmjena, pomno čuvan u prsima i pisanim redovima, mutevatir je i u značenju i u izrazu. Kategorički tvrdimo da Kur'an potiče od Uzvišenog Allaha I i On I je uzeo na Sebe da ga čuva.

Zašto se Allah I nije obavezao da sačuva i ostale Objave?

Prethodni zakoni su privremenog karaktera i bili su objavljeni samo određenom narodu, za razliku od Kur'ana koji je pečat svim prethodnim zakonima. U čuvanju Kur'ana od patvorenja je velika mudrost da bi ostao nepobitan dokaz protiv ljudi do Sudnjeg dana.

Vjerovanje u patvorenost Tevrata i Indžila

Uzvišeni Allah I nas obavještava da je ulemi ehlul-kitabija bilo povjereno čuvanje Objave i da su oni prvi koji su iznevjerili taj emanet i prodavali su Allahove I ajete za nešto što malo vrijedi, pa kaže Allah I: "Neki od njih uvijaju svoje jezike čitajući knjigu da biste pomislili da je to iz knjige, a to nije iz knjige." (Ali 'Imran, 78. ajet)

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ مِنَ الْأَسِنَّتِهِمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنَ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنَ اللَّهِ

Neki dokazi da su prethodne Objave iskrivljene

1) Da su se originalni primjerci Knjiga zagubili i da u rukama ljudi postoje danas samo njihovi prijevodi.

2) U ovim Knjigama izmiješale su se riječi Allaha I s riječima ljudi koji su ih tumačili i govorili o historiji i životopisu poslanika.

3) Ne može se naučno dokazati povezanost ni jedne od tih knjiga s poslanikom kojem se pripisuje.

4) Jedan od dokaza iskrivljenosti tih Knjiga je i postojanje različitih primjeraka koji se bitno razlikuju po svome sadržaju.

5) Jedan od nepobitnih dokaza iskrivljenosti Biblije je i to što ona sadrži neispravna vjerovanja i pogrešne predstave o Bogu I i Njegovim časnim poslanicima.

Stav ljudi naspram Objava

1) Oni koji su potpuno odbili Allahovu I Objavu, a to su neprijatelji ove vjere: nevjernici, mušrici i filozofi, među njima možemo svrstati komuniste, sekulariste.

2) Oni koji vjeruju u sve Knjige i Objave, a to su sljedbenici Islama koji priznaju sve Objave s kojima su dolazili poslanici.

3) Oni koji vjeruju u neke Knjige, a u neke ne vjeruju; to su židovi i kršćani. – Židovi zbog svoje pristrasnosti i rasizma vjeruju samo u Tevrat ili Toru kako oni kažu, dakle ne priznaju ni Kur'an, ni Indžil kao objavu. – Kršćani vjeruju u Svetu knjigu koja sadrži Stari i Novi zavjet ili Tevrat i Indžil.

- Stari zavjet sadrži kazivanja kako je počelo stvaranje, vijesti o čovječanstvu u prvim njegovim vremenima, prijašnja poslanstva, historiju i vlast židova i radosnu vijest o dolasku Mesiha, Isaa v.

- Novi zavjet sadrži četiri evanđelja: Evanđelje po Mateju, Marku, Ivanu i Luki, i poslanice, čiji je broj 22, a četrnaest tih poslanica je napisao Pavle (Šaul, židov koji je iznenada, nakon što je bio najgori neprijatelj Isaovih v učenika, postao izaslanik i misionar kršćanstva). – On je namjerno patvorio Allahovu I vjeru i od nje napravio idolopokloničku vjeru i uveo tri novotarije:

1) Tvrдио je da je Mesih ili Isa v bog.

- 2) Da je razapet, da bi se čovječanstvo iskupilo od grijeha.
- 3) Da je njegova poslanica za sve ljude.

Odlike Kur'ana

Kur'an kao posljednja Božija Objava odlikuje se sljedećim stvarima:

1) Allah I je uzeo na Sebe da je sačuva od patvorenja: *"Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!"* (El-Hidžr, 9. ajet)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

2) Ostat će do Sudnjeg dana kao Zakon i pravac za cijelo čovječanstvo i Allah I će ga uoči Sudnjeg dana dignuti sa Zemlje – tako što će poslati vjetar koji će usmrtniti sve vjernike i na Zemlji neće ostati niko ko zna za Allaha Y.

3) Kur'an u sebi sadrži mnoge gajb (skriven) stvari koje su se desile i koje će se desiti, – od onih koje su se desile je npr. stvaranje Adema u i kazivanja o vjerovjesnicima i njihovim narodima – od onih koje se nisu desile je npr. proživljenje, okupljanje pred Allahom I i polaganje računa, događaji Sudnjeg dana i vijesti o Džennetu i Džehennemu.

4) Uzvišeni Allah I je izazvao sve ljude da načine nešto slično Kur'anu, a naročito za pjesnike iz arapskih plemena: *"Reci: Kad bi se svi ljudi i džinnovi udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, kao što je on, na bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali."* (El-Isra', 88. ajet)

قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا

يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

Cilj objavljivanja Knjiga

Sve nebeske Knjige su objavljene radi jednog cilja, a to je da se jedino Allah I obožava i da Mu se ne pripisuje saučesnik, da te Knjige budu uputa na ovome svijetu ka sreći i Allahovom I zadovoljstvu i svakom dobru i da budu duhovna svjetlost koja će oživjeti ljudske duše.

Zajedničke stvari za sve Objave.

Sve Objave imaju nekoliko zajedničkih stvari:

1) Jedinствен izvor – sve Knjige potiču od Uzvišenog Allaha I: *"Elif-lam-mim. Allah je – nema boga osim Njega - živi i Vječni! On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvrđuje, a Tevrat i Indžil objavio je još prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale koje rastavljaju istinu od neistine. One koji u Allahove riječi ne vjeruju čeka teška patnja; - a Allah je silan i strog."* (Ali 'Imran, 1-4. ajet)

أَلَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ نَبِيًّا مَبْرُورًا ﴿١﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٤﴾ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٥﴾

2) Jedinstven cilj – sve Knjige pozivaju u obožavanje Jedinog Allaha I koji nema saučesnika: "Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu se klanjajte, a kumira se klonite! I bilo je među njima onih kojima je Allah na pravi put ukazao, a i onih koji su zaslužili da ostanu u zabludi; zato putujte po svijetu da vidite kako su završili oni koji su poslanike u laž utjerivali." (En-Nahl, 36. ajet)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣١﴾

3) Akaiidska pitanja kao što je vjerovanje u gajb (skrivena stvari): proživljenje i Sudnji dan.

4) Opća pravila kao što je pitanje nagrade i kazne, da će čovjek odgovarati za svoja djela i da niko neće nositi tuđe grijeha.

5) Pravednost – svi poslanici su pozivali pravednosti: "Mi smo izaslanike naše s jasnim dokazima slali i po njima knjige i terazije objavljivali, da bi ljudi pravedno postupali, - a gvožđe smo stvorili, u kome je velika snaga i koje ljudima koristi -, i da bi Allah ukazao na one koji pomažu vjeru Njegovu i posalnike Njegove kad Ga ne vide. Allah je, usitinu, moćan i silan." (El-Hadid, 25. ajet)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنفَعٌ لِلنَّاسِ وَيَلْعَلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

6) Borba protiv fesada (nereda) i pokvarenosti – sve Objave se bore protiv ovih negativnosti, kao što je iskvarenost u vjerovanju, moralu, prirodnim osobitostima i neprijateljstvu prema ljudima.

7) Pozivanje lijepom ponašanju: čednosti, poštenju, strpljivosti, blagosti i praštanju.

8) 'Ibadeti i obredi, kao što su namaz i post, što se tiče namaza i zekata dokaz je: "I učinismo ih vjerovjesnicima da upućuju prema zapovijedi Našoj, i objavismo im da čine dobra djela, i da molitve obavljaju, i da milostinju udjeljuju, a samo su se Nama klanjali." (El-Enbija, 73. ajet)

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

Što se tiče posta: "O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijaha klonili." (El-Beqare, 183. ajet)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

– Što se tiče hadždža: "I oglasi ljudima hadždž!" – dolaziće ti pješke i na kamilama iznurenim; dolaziće iz mjesta dalekih." (El-Hadždž, 27. ajet)

وَءَاذِنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ
عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

Po čemu se razlikuju Objave

Objave se razlikuju u zakonima i Šeri'atima, tako se Šeri'at Muhammeda ρ razlikuje od Šeri'ata Musaa υ i Isaa υ - kaže Allah I: "A svima vama smo zakon i pravac propisali." (El-Maide, 48. ajet)

لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُم شُرْعَةً وَمِنْهَاجًا

Ovo ne znači da se zakoni u cjelosti razlikuju, jer ako razmotrimo vidjet ćemo da se zakoni slažu po osnovnim i temeljnim pitanjima, a razlikuju se samo u nekim detaljima, tako se broj namaza, sastavnih dijelova i šartova, količina zekata, mjesta obreda razlikuju od Šeri'ata do Šeri'ata. Allah I neke stvari u jednom Šeri'atu zabrani, dok ih u drugom dozvoli zbog određene mudrosti koju samo On Y zna, a ljudi je ne moraju znati, npr. post – post je u prethodnom Šeri'atu bio

naređen, ali je bilo propisano da se postač iftari poslije zalaska sunca i bilo je dozvoljeno jelo i piće i odnos sa ženom sve do zore, ali pod uvjetom da se ne spava – ako bi zaspao to bi mu postalo zabranjeno tu noć, pa sve do zalaska sunca narednog dana. Allah I je to olakšao ovome Ummetu i dozvolio iftarenje od zalaska sunca pa do zore, bez obzira spavao ili ne. Dokaz je u Kur'anu gdje Allah I kaže: "Dozvoljava vam se da se u noćima dok traje post sastajete sa svojim ženama; one su odjeća vaša, a vi ste njihova odjeća. Allah zna da vam je bilo teško, pa je prihvatio pokajanje vaše i oprostio vam. Zato se sada sastajte sa njima u želji da dobijete ono što vam je Allah već odredio. Jedite i pijte sve dok ne budete mogli razlikovati bijelu nit od crne niti zore; od tada postite sve do noći. Sa ženama ne smijete imati snošaja dok ste u i'tikafu u džamijama. To su Allahove granice, i ne približujte im se! Eto tako Allah objašnjava ljudima propise Svoje da bi se onoga što im je zabranjeno klonili." (El-Beqare, 187. ajet) Drugi primjer je pokrivanje stidnog mjesta pri kupanju. Sinovima Israilovim – židovima nije bilo naređeno da pokrivaju stidna mjesta pri kupanju, a ovom je Ummetu to naređeno, misli se na kolektivno kupanje. Rekao je Poslanik ρ: "Sinovi Israilovi su se kupali goli; jedni su druge gledali, a Musa υ se kupao sam." (Bilježe Buharija i Muslim) Treći primjer su zabranjene stvari – primjer da je Allah I dozvolio Ademu υ da udaje svoje kćerke za svoje sinove, zatim je to poslije zabranio, također je bilo dozvoljeno da se čovjek oženi u isto vrijeme sa dvjema sestrama, kao što je uradio Jakub υ koji je oženio svoje dvije dajidžične Lejju i Rahelu, pa zatim je to u Tevratu zabranjeno. Od stvari koje je Allah I bio zabranio židovima su stvari koje se spominju: "Jevrejima smo sve životinje koje imaju kopita ili kandže zabranili, a od goveda i brava njihov loj, osim onog s leđa ili s crijeva, ili onog pomiješanog s kostima. Time smo ih zbog zulumata njihova kaznili; i Mi, zaista, govorimo istinu." (El-En'am, 146. ajet) Zatim je Isa υ u Indžilu dozvolio neke stvari koje su bile zabranjene i na kraju Šeri'at Muhammeda ρ je dozvolio sve lijepe stvari, a zabranio sve ružne i neugodne stvari.

Zabludjele sekte po pitanju vjerovanja u Knjige

1) Židovi – oni u potpunosti poriču Kur'an i ne vjeruju da je Božija Objava i na taj način poriču sve druge nebeske Objave.

2) Kršćani – oni također poriču Kur'an kao Božiju Objavu.

3) Rafidije ili šije – oni tvrde da je Kur'an manjkav i patvoren i da posjeduju ⁹/10 ispravnog Kur'ana, oni također vjeruju da će se sa kompletnim Kur'anom pojaviti očekivani Mehdi u ahir i zemanu (posljednjim vremenima) ovoga svijeta, zatim, također, neispravno tumače Kur'an, tako što tvrde da poznaju skriveno značenje Kur'ana.

4) Babije i behaije – oni tvrde da je Kur'an derogiran i da je islamski Šeri'at dokinut sa Šeri'atom s kojim je došao baba i beha.

5) Tidžanije – oni imaju neispravan stav prema Kur'anu i smatraju da su njihove molitve i zikrovi kao što je namaz "el-fatih" bolji od Kur'ana. Oni kažu da je proučiti salat-ul-fatih jedanput bolje nego pročitati Kur'an šest hiljada puta.

6) Ortodoksne sufije – oni tvrde da posjeduju skriveno znanje koje im se objavljuje i da nemaju potrebu za Kur'anom – kod njih su izvori Šeri'ata: snovi, snoviđenja, otkrovenja, a ne Kur'an i Sunnet

7) Nusajrije, Druzi i sve ostale batinijske sekte koje neispravno tumače Kur'an i tvrde da postoji skriveno značenje Kur'ana, a neki od njih tvrde da je Islam derogiran kao što je Ali ibn Fadl batinja, sve je ovo otvoreni kufr (nevjerstvo).

8) Zakonodavci savremenog doba koji su u potpunosti zapostavili islamski Šeri'at – Allahov Zakon i zamijenili ga svojim prljavim idejama tvrdeći da Šeri'at ne odgovara savremenom dobu i da ne ispunjava njegove potrebe.

Da li je dozvoljeno ikome da slijedi Tevrat i Indžil nakon Kur'ana?

Na osnovu onoga što smo spomenuli u prethodnim lekcijama nikome nije dozvoljeno da slijedi Tevrat i Indžil nakon objave Kur'ana, jer su te objave dokinute Kur'anom i bile su objavljene određenom narodu i za određeno vrijeme – iz ovoga zaključujemo da je zabranjeno slijediti Tevrat i Indžil, osim u onim stvarima koje je Kur'an potvrdio, a dokaz su riječi Allahovog Poslanika ρ koji kaže: *"Ko god od ovoga Ummeta (misli se na Ummet da'we) čuje za mene, bio židov ili kršćanin, pa zatim umre a ne povjeruje u ono s čim sam ja došao, bit će od stanovnika Vatre."* (Bilježi Muslim poglavlje o imanu 153.)

Plodovi vjerovanja u Knjige ili Objave:

1) Saznanje da se Allah I brine o Svojim robovima, tako što im je objavio Knjige koje su uputa i milost i izvor sreće i na ovome i na onome svijetu.

2) Spoznaja Allahove mudrosti, tako da je Allah I svakom narodu propisao ono što mu odgovara i što odgovara okolnostima u kojima živi.

3) Kretanje ispravnim putem koji su nam zacrtale ove Objave, jer taj put jedino vodi ka Allahovom Y zadovoljstvu.

4) Povećavanje zahvalnosti i hvale Uzvišenom Allahu I na ovim velikim blagodatima (misli se na Objave).

Vjerovanje u Poslanike

Vjerovanje u poslanike je sastavni dio imana na koji upućuje Kur'an, Sunnet i idžma. Što se tiče Kur'ana kaže Allah I: "A nije bilo naroda kojem nije došao onaj koji ga je opominjao." (Fatir, 24. ajet)

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

Zatim govor Uzvišenog: "Svaki narod je imao poslanika." (Junus, 47. ajet)

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ

Što se tiče Sunneta i on upućuje na vjerovanje u poslanike, a dokaz je poznati hadis o Džibrilu u kada je došao Poslaniku p i upitao ga o Islamu, imanu i ihsanu... Što se tiče idžmaa svi se slažu da su poslanici dolazili sa Objavama. – Od dokaza koji upućuju na vjerovanje u poslanike je hadis u kome se prenosi da je Poslanik p učio kada bi se noću probudio: "Gospodaru, Ti si istina, Tvoj govor je istina, susret s Tobom je istina i vjerovjesnici su istina." (Bilježi Buhari) U Kur'anu je spomenuto dvadeset i pet poslanika u surama: "To su dokazi naši koje dadamo Ibrahimu za narod njegov. Mi više stepene dajemo onima kojima Mi hoćemo. Gospodar tvoj je, uistinu, mudar i sveznajuć. I Mi mu poklonismo i Ishaka i Jakuba; i svakog uputismo – a Nuha smo još prije uputili – i od potomaka njegovih Davuda, i Sulejmana, i Ejžuba, i Jusufa, i Musaa, i Haruna – eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine – i Zekerijaa, i Jahjaa, i Isaa, i Il'jasa – svi oni su bili dobri – i Ismaila i El-jese'a i Junusa i Luta – i svima smo prednost nad svijetom ostalim dali – i neke pretke njihove i potomke njihove i braću njihovu – njih smo odabrali i na pravi put im ukazali." (El-En'am, 83-87. ajet), zatim ajet: "I Adu – brata njihova Huda. O narode moj - govorio je on – Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, vi samo neistine iznosite." (Hud, 50. ajet) – zatim: "A Adu – njegova brata

Huda. O narode moj, – govorio je on – Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, zar se ne bojite?" (El-'Araf, 65. ajet) zatim: "I Semudu – brata njihova Saliha. O narode moj, - govorio je on – klanjate se samo Allahu, vi drugog boga osim Njega nemate! On vas od Zemlje stvara i daje vam da živite na njoj! Zato ga molite da vam oprost, i pokajte Mu se, jer Gospodar moj je, zaista, blizu i odaziva se." (Hud, 61. ajet) zatim ajet: "A Semudu – njegova brata Saliha. O narode moj, – govorio je on – "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Evo vam znak od Gospodara vašeg: ova Allahova kamila za vas je znak. Pustite je neka pase po Allahovoj zemlji i ne zlostavljajte je pa da vas patnja nesnosna stigne! I sjetite se da ste Njegovom voljom postali nasljednici Ada i da vas je On na Zemlji nastanio; u ravninama njezinim palate gradite, a u brdima kuće klešete. I neka su vam uvijek na umu Allahove blagodati, i ne činite zlo po Zemlji nered praveći! A glavešine naroda njegova, one koje su se oholile, upitaše potlačene, one među njima koji su vjerovali: Vjerujete li vi da je Salih poslan od Gospodara svoga? – Mi, uistinu, vjerujemo u sve ono što je po njemu objavljeno – odgovoriše oni. A mi, doista, ne vjerujemo u to u što vi vjerujete – rekoše oni koji su bili oholi. I zaklaše onu kamilu, i zapovijed Gospodara svoga ne poslušашe i rekoše: O Salihu, učini da nas snađe to čime prijetiš, ako si poslanik. I zadesi ih strašan potres i oni u zemlji svojoj osvanuše mrtvi, nepomični, a on ih je već bio napustio i rekao: O narode moj, prenio sam vam poslanicu Gospodara svoga i opominjao sam vas, ali vi ne volite one koji opominju. I Luta – kad reče narodu svome: Zašto činite razvrat koji niko prije vas na svijetu nije činio? Vi sa strašću prilazite muškarcima, umjesto ženama. Ta vi ste narod koji sve granice zla prelazi! A odgovor naroda njegova glasio je: Istjerajte ih iz grada vašeg, oni su ljudi-čistunci! I Mi smo njega i porodicu njegovu spasili, osim žene njegove; ona je ostala sa onima koji su kaznu iskusili. I na njih smo kišu spustili, pa pogledaj kako su razvratnici skončali. A Medjenu – njegova brata Šuajba. O narode moj, - govorio je on – Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim njega nemate! Dolazi vam jasan dokaz od Gospodara vašeg,

zato pravo na litri i na kantar u mjerite i ljudima stvari njihove ne zakidajte, i red na Zemlji ne remetite kad je već na njoj uspostavljen red. To je bolje za vas ako vjerujete." (El-'Araf, 73-85. ajet) – zatim: "I Medjenu – brata njihova Šuajba. "O narode moj, - govorio je on – Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, i krivo na litru i na kantar u mjerite. Vidim da u obilju živite i bojim se da vas jednog dana ne zadesi kazna, pa da svi nastradate." (Hud, 84. ajet) – zatim: "Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom." (Ali 'Imran, 33. ajet) – zatim: "I Ismailu, i Idrisu, i Zulkiflu, a svi su oni bili strpljivi." (El-Enbija, 85. ajet)

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾

Zatim ajet: "Muhammed je Allahov poslanik, a njegovi sljedbenici su strogi prema nevjernicima, a samilosni među sobom; vidiš ih kako se klanjaju i licem na tle padaju želeći Allahovu nagradu i zadovoljstvo, - na licima su im znaci, tragovi od padanja licem na tle. Tako su opisani u Tevratu. A u Indžilu: oni su kao biljka kad izdanak svoj izbaci pa ga onda učvrsti, i on ojača, i ispravi se na svojoj stabljici izazivajući divljenje sijača, - da bi On s vjernicima najedio nevjernike. A onima koji vjeruju i dobra djela čine Allah obećava oprost i nagradu veliku." (El-Feth, 29. ajet)

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
كَزُرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَكَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ
الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٦﴾

Oni su Adem, Nuh, Idris, Salih, Ibrahim, Hud, Lut, Junus, Ismail, Ishak, Jakub, Jusuf, Ejub, Šu'ajb, Musa, Harun, Eljesa, Zulkifl, Davud, Zekerijja, Sulejman, Iljas, Jahja, Isa i Muhammed, salavutullahi ves-salamuhu alejhim edžme'in.

Vjerovanje u poslanike i vjerovjesnike sadrži sljedeće stvari:

- 1) Allah I ih je odabrao da budu vjerovjesnici i poslanici, iz Svoje milosti prema robovima da ih upute na ono što će im biti od koristi i na ovome i na onome svijetu.
- 2) To su ljudi sa najpotpunijim moralom, znanjem i djelom.
- 3) Oni su potpuno čisti od laži, prevare, obmane i skrivanja istine. Allah I ih je poslao kao uputu čovječanstvu i bilo bi besmisleno da se od njih desi laž ili prevara, jer tada bi bili izvor nesreće i zablude, a ne izvor upute.

4) Poslanici su zaštićeni od velikih grijeha, a od malih grijeha nisu sačuvani u onim stvarima koje se ne tiču objave, a i pored toga odmah se kaju od malih grijeha – primjer zato je Nuh u kada mu se sin utopio – njegova očinska ljubav ga je potakla da zamoli svoga Gospodara da mu spasi sina koji je bio nevjernik, pa ga je Allah I zbog toga ukorio, nakon čega se Nuh u pokajao i zamolio Allaha Y da mu oprostí zbog toga što Ga je molio za ono o čemu nema znanja.

5. A to je vjerovanje da su oni u potpunosti prenijeli i dostavili poslanicu bez manjkavosti i propusta, Allah I ih nije uzeo Sebi dok u potpunosti nisu dostavili dokaze protiv svojih naroda, kaže Allah I: "O poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. – A Allah je silan i mudar." (En-Nisa', 165. ajet)

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ

الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

Ko su najodabraniji poslanici?

Većina islamskih učenjaka je na stanovištu da je pet najodabranijih Allahovih poslanika (ulu-l-azm): Muhammed, Ibrahim, Nuh, Musa i Isa, salavatullahi ves-selamuhu alejhim edzme'in. Ajeti koji govore o njima: "Zovite ih po očevima njihovim, to je kod Allaha ispravnije. A ako ne znate imena očeva njihovih, pa, braća su vaša po vjeri i štíćenici su vaši. Nije grijeh ako u tome pogriješite, grijeh je ako to namjerno učinite; a Allah prašta i samilostan je." (El-Ahzab, 5. ajet) – zatim: "On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisano Nuhu i ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i Musau i Isau: »Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne podvajajte!« Teško je onima koji Allahu druge ravnim

smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati." (Eš-Šura, 13. ajet)

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

– zatim: "Ti izdrži kao što su izdržali odlučni poslanici i ne traži da im kazna što prije dođe! A onoga Dana kada dožive ono čime im se prijeti, učinit će im se da su ostali samo jedan čas dana. I dosta! A zar će ko drugi biti uništen do narod raskalašni!" (El-Ahkaf, 35. ajet)

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوْعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغْ فَمَلَّ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ

الْفٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾

Poslanici se međusobno razlikuju po stepenu i vrijednosti ili po dobru koje je nekome od njih dato, a drugima nije. Tako se Adem u odlikuje nad ostalim vjerovjesnicima što je otac čovječanstva, Allah I ga je stvorio Svojom rukom – udahnuo je u njega Svoga ruha i naredio je melekima da mu učine sedždu.

Nuh υ je odlikovan s tim što je prvi poslanik koji je poslan ljudima na Zemlji i Allah I ga je nazvao abden-šekura.¹

Ibrahima υ je Allah I odlikovao s tim što ga je uzeo za halila:² "Ko je bolje vjere od onoga koji se iskreno preda Allahu, čineći još i dobra djela, i koji slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu? – A Ibrahim je Allah uzeo za prijatelja." (En-Nisa', 125. ajet)

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

Musa υ je odlikovan nad Allahovim poslanicama i time što je Allah I razgovarao sa njim, kaže Allah I: "O Musa – reče On – Ja sam tebe odlikovao nad ostalim svijetom poslanstvom Svojim i govorom Svojim. Ono što ti dajem uzmi i zahvalan budi!" (El-A'raf, 144. ajet)

قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّيٰ اصْطَفَيْتَكَ عَلَىٰ النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلامِي فَخُذْ مَا
ءَاتَيْتَكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

Isa υ je odlikovan s tim što je Njegova riječ koju je dostavio Merjemi, radijallahu anha, i duh od Njega Y – govorio je ljudima dok je bio u bešici i kao malo dijete.

Nekada vjerovjesnik biva samo vjerovjesnikom, a nekada biva i vjerovjesnik i vladar, a nekada Allahov rob i poslanik. Biti rob i poslanik je bolje, nego biti vjerovjesnik i vladar, zbog toga što

¹ Zahvalni rob.

² Prsnog prijatelja.

vjerovjesnik vladar na ovome svijetu uživa dobrote vodstva i imetka koji posjeduje, dok to, rob-poslanik, nema.

Zbog toga su Nuh, Ibrahim, Musa i Isa, salavatullahi ves-selamuhu alejhim edžme'in, bolji od Davuda, Sulejmana i Jusufa υ , jer su oni bili vjerovjesnici i vladari. Kaže Allah I: "Neke od tih poslanika odlikovali smo jedne nad drugima." (El-Beqare, 253. ajet)

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾

Prenosi se od Ebu Se'ida el-Hudrija τ da je Poslanik ρ rekao: "Nemojte smatrati neke vjerovjesnike boljim od drugih." (Muttefekun alejhi) – a sličan hadis se prenosi i od Ebu Hurejre τ .

Postavlja se pitanje da li postoji kontradiktornost između ajeta i hadisa? Ne postoji nikakva kontradiktornost između ajeta i hadisa, jer se zabrana vrjednovanja jednih poslanika nad drugima u spomenutom hadisu odnosi na vrjednovanje – čiji je uzrok pristrasnost, omalovažavanje ili preziranje nekih poslanika, i ako to vodi ka svađi i smutnji.

Na ovo upućuje povod hadisa. – Bilježi se u Buharijinom Sahihu od Ebu Hurejre τ da su se posvađali jedan židov i jedan musliman i da je musliman rekao: "Tako mi Onoga koji je odabrao Muhammeda ρ nad svim svjetovima." A židov je rekao: "Tako mi Onoga koji je odabrao Musaa υ nad svim svjetovima." – tada je musliman digao ruku i ošamario židova, a židov je otišao Poslaniku ρ i obavijestio ga o onome što se desilo." Na to je Poslanik ρ rekao: »Ne smatrajte me boljim od Musaa υ .«

Kaže Ibn Hadžer, rahimehullah, po ovom pitanju: "Ovo je zabranjeno kada se govori po svom mišljenju, a ne kada se govori sa dokazom i zabranjeno je ako vodi ka omalovažavanju nekog vjerovjesnika ili svađi."

Razlika između Resula (poslanika) i Nebijja (vjerovjesnika)

Neki islamski učenjaci smatraju da nema razlike između resula i nebijja, međutim, ovo mišljenje nije ispravno, a na njegovu neispravnost upućuje hadis u kojem se spominje broj poslanika i broj vjerovjesnika. U tom hadisu Poslanik ρ je pitan od Ebu Zerra τ o broju vjerovjesnika i poslanika, salavatullahi ves-selamuhu alejhim edzme'in, pa je rekao: "Stotinu dvadeset hiljada, a od toga tri stotine poslanika."³

Drugi dokaz je dao Allah I u nekim ajetima kada spominje poslanike – spominje i vjerovjesnike, primjer za to je: "Prije tebe Mi nijednog poslanika i vjerovjesnika nismo poslali, a da šejtan nije, kad bi on što kazivao, u kazivanje njegovo nešto ubacio; Allah bi ono što bi šejtan ubacio uklonio, a zatim bi riječi Svoje učvrstio – Allah sve zna i mudar je." (El-Hadždž, 52. ajet)

Ono što je poznato kod učenjaka da je riječ poslanik širi pojam od riječi vjerovjesnik i ovo mišljenje je najispravnije, prema tome poslanik je onaj kome je objavljen novi Šeri'at,⁴ a vjerovjesnik je onaj koji je poslan da potvrdi Zakon poslanika koji je bio prije njega, kao primjer Jahje ν . Prema ovoj definiciji Sulejman, Zekerijja, Jahja i drugi su bili vjerovjesnici.

Vjerovanje u Allahove poslanike i vjerovjesnike je sastavni dio imana i ko vjeruje u Allaha I, a ne vjeruje u poslanike on je nevjernik, pa čak ko ne vjeruje u samo jednog poslanika koji je spomenut poimenično u Kur'anu ili Sunnetu izlazi iz okvira islama.

³ Hadis je sahih, bilježi ga Ahmed u svome Musnedu, zatim Ibn Hibban u skraćenoj verziji, također ga navodi Omer Sulejman Eškar u djelu "Er-Rusulu ver-Risale", str. 14. hadis je sahih

⁴ Zakon.

Kaže Uzvišeni Allah I: "Reci: Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau i vjerovjesnicima – od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu iskreno klanjamo." (Ali 'Imran, 84. ajet)

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ
مِن رَّبِّهِمْ لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

Prema tome kršćani i židovi i svi oni koji nisu povjerovali u Muhammeda ρ su nevjernici.

Broj poslanika i vjerovjesnika je veliki broj, Allahova je mudrost da je svakome narodu poslao opominjača, a cijelom čovječanstvu je poslao posljednjeg Poslanika Muhammeda ρ . Iz Svoje neizmjerne pravednosti i milosti nije nikoga kaznio dok mu dokaz ne bi dostavio.

Kaže Allah I: "Onaj koji ide pravim putem, od toga će samo on koristi imati, a onaj ko luta – na svoju štetu luta, i nijedan grijehnik neće tuđe grijehe nositi. A Mi nijedan narod nismo kaznili dok poslanika nismo poslali!" (El-Isra', 15. ajet)

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

Zatim: "Mi smo te poslali s Istinom da radosne vijesti donosiš i da opominješ; a nije bilo naroda kome nije došao onaj koji ga je opominjao." (El-Fatir, 24. ajet)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا

فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

Prenosi se od Ebu Zerra τ da je rekao: "Allahov Poslaniče, koliko je poslanika?" A on je odgovorio: »Velika skupina, 310 i nekoliko.«

A u predaji od Ebu Umame τ se prenosi da je Ebu Zerr τ rekao: "Allahov Poslaniče, koliki je broj vjerovjesnika?" A on je odgovorio: »Njih je 124. 000, a od toga je velika skupina poslanika – njih 315.« (Hadis je sahih, a bilježi ga Ahmed)

Četvorica od poslanika su bili Arapi, a to su: Hud, Salih, Šu'ajb i Muhammed ρ – a ovo se bilježi u Sahihu Ibn Hibbana, rahimehullah.

El-Esbat

Esbat su sinovi ili potomci Jakuba υ i na njihovo poslanstvo ukazuje Kur'an: "Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." (El-Beqare, 136. ajet) – bilo ih je dvanaest, – jedan od njih je Jusuf υ, a imena ostalih jedanaest su nepoznata, ali Kur'an spominje da je i njima dolazila Objava.

Postoje i vjerovjesnici o kojima smo saznali iz sunneta, a nisu spomenuti u Kur'anu, a oni su Šit ibn Nuh i Još'ea ibn Nun. Kaže Ibn Kesir, rahimehullah, u svome djelu El-Bidaje ve-n-Nihaje.⁵

Šit υ je bio vjerovjesnik koji je spomenut u sunnetu u hadisu kojeg bilježi Ibn Hibban, rahimehullah, u svome Sahihu od Ebu Zerra τ, a u njemu se navodi da je Šitu υ objavljeno pedeset sahifa.⁶

Drugi je Još'ea ibn Nun υ. – "Prenosi se od Ebu Hurejre τ u hadisu kojeg bilježi Ahmed i Muslim da je Još'ea ibn Nun υ vjerovjesnik i vojskovođa koji je s vojskom krenuo prema Kudsu i da je Allah I zaustavio sunce da ne izlazi onoliko vremena koliko je njemu trebalo da dođe do Kudsa." (Hadis je sahih-vjerodostojan)

Dobri ljudi čije je vjerovjesništvo sporno

Postojali su dobri ljudi za koje se ulema razišla da li su bili vjerovjesnici ili ne:

1. Zulkarnejn – on je spomenut u posljednjim ajetima sure El-Kehf kada Uzvišeni Allah I kaže: "Kad stiže do mjesta gdje Sunce zalazi, učini mu se kao da zalazi u jedan mutan izvor i nađe u blizini njegovoj jedan narod. "O Zulkarnejne.« – rekosmo Mi – "ili ćeš da ih kazniš ili ćeš s njima lijepo da postupiš?" (El-Kehf, 86. ajet)

Postavlja se pitanje da li su ove riječi upućene direktno njemu kao vjerovjesniku ili preko nekog drugog vjerovjesnika koji je bio sa njim?!

Šta kažu učenjaci? Fahr er-Razi tvrdi da je Zulkarnejn bio vjerovjesnik. Kaže Ibn Hadžer: "Ovakav stav se prenosi i od Abdullaha ibn Amra τ, a Alija ibn Ebi Talib τ negira da je on bio vjerovjesnik."

⁵ Početak i Kraj.

⁶ Listova.

2. Tubba' – u Kur'anu se spominje i Tubba', kaže Uzvišeni Allah I: "Da li su silniji oni ili narod Tubba' i oni prije njega? – njih smo uništili jer su nevjernici bili." (Ed-Duhan, 37. ajet)

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

Ne zna se precizno da li je Tubba' bio vjerovjesnik kojeg je njegov narod u laž utjerivao, pa ih je zbog toga Allah I uništio.

Kakav stav mi trebamo imati? Kada je u pitanju vjerovjesništvo Zulkarnejna i Tubba' najispravnije je da budemo suzdržani, jer se prenosi u vjerodostojnom hadisu da je Poslanik ρ rekao: "Ne znam da li je Tubba' bio vjerovjesnik ili ne i ne znam da li je Zulkarnejn bio vjerovjesnik ili nije." (Hadis bilježe Hakim i Bejheki) Pa ako Poslanik ρ nije znao da li su ova dvojica bili vjerovjesnici ili ne, onda je preče da i mi to ne znamo.

3. Hidir ν – je pobožni Allahov I rob s kojim je Musa ν putovao da bi od njega uzeo znanje, o njemu Allah I govori u suri El-Kehf.

Kada je u pitanju vjerovjesništvo Hidra postoji razmimoilaženje među islamskim učenjacima – sam kontekst kazivanja u ovoj suri upućuje da je on, uistinu, bio vjerovjesnik, a ovo ćemo potkrijepiti sljedećim dokazima:

a) Kaže Allah I: "I nađoše jednog Našeg roba kome smo milost Našu darovali i onome što samo Mi znamo naučili." (El-Kehf, 65. ajet)

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا

Očito je da je ova milost, koja se spominje u ajetu, milost poslanstva, a znanje Objava koja mu se objavljuje.

b) Musa ν je rekao Hidru ν : "Mogu li da te pratim?" – upita ga Musa. – "Ali da me poučiš onome čemu si ti ispravno poučen?" – "Ti sigurno nećeš moći sa mnom da izdržiš." – reče onaj. – "A i kako bi izdržao ono o čemu ništa ne znaš?" – "Vidjet ćeš da ću strpljiv biti, ako Bog da!" – reče Musa. – "I da ti se neću ni u čemu protiviti." – "Ako ćeš me već pratiti," – reče onaj – onda me ni o čemu ne pitaj, dok ti ja o tome prvi ne kažem!" (El-Kehf, 66-70. ajeta)

Da nije bio vjerovjesnik ne bi Musa ν , taj odabrani i plemeniti poslanik, žudio da se susretne sa evlijom koji nije sačuvan pogreške i da od njega uzme znanje. Dokaz njegovog vjerovjesništva je činjenica da je posjedovao ispravno znanje, koje ni Musa ν nije posjedovao.

c) Hidir ν je po ovom kur'anskom kazivanju ubio maloljetnog dječaka, a to može biti samo objavom od Znanog i Mudrog I. Ovo je jedan zaseban dokaz njegovog vjerovjesništva i sačuvanosti od pogreške, a to je osobina vjerovjesnika, jer evliji nije dozvoljeno da nekoga ubije samo zbog toga što on misli da je tako ispravno, jer njegovi postupci nisu sačuvani pogreške. Prema tome, činjenica da je Hidir ν ubio ovog malodobnog dječaka, znajući da će biti nevjernik kad odraste i da će na nevjerstvo natjerati i svoje roditelje zbog njihove prevelike ljubavi prema njemu, upućuje da je on bio vjerovjesnik i da mu je dolazila Objava.⁷

Nevjerovanje u jednog poslanika nevjerovanje u sve njih

Kaže Allah I: "I Nuhov narod je smatrao lažnim poslanike." (Eš-Šu'ara, 105. ajet) Također kaže Allah I: "I Ad je smatrao lažnim poslanike." (Eš-Šu'ara, 123. ajet) I kaže Uzvišeni I: "I Semud je smatrao lažnim poslanike." (Eš-Šu'ara, 141. ajet)

⁷ Što se tiče sufija oni opravdavaju činjenje nekih harama, tako što obični ljudi ne znaju suštinu toga, a sufijski šejhovi to "znaju."

Poznato je da je svakom od ovih naroda došao samo po jedan vjerovjesnik, ali se smatraju da su u laž utjerivali sve poslanike, jer nevjerovanje u jednog poslanika je nevjerovanje u sve – zašto je to tako? – To je zbog toga što su svi dolazili s jednom poslanicom, pozivali u jednu vjeru, sve ih je slao Allah I i svaki od njih je nagovještavao dolaženje narednog poslanika. Ova tri ajeta su dokaz da nevjerovanje u jednog poslanika je nevjerovanje u sve ostale poslanike.

Navest ćemo još jedan dokaz za ovo, kaže Uzvišeni: "Oni koji u Allaha i poslanike Njegove ne vjeruju i žele da između Allaha i poslanika Njegovih u vjerovanju naprave razliku, i govore; "U neke vjerujemo, a u neke ne vjerujemo." – i žele da između toga nekakav stav zauzmu – oni su zbilja pravi nevjernici; a Mi smo nevjernicima pripremili sramnu patnju." (En-Nisa', 150/151. ajet)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

Da li je razum neovisan od Objave i slanja poslanika?

Neki tvrde da nemaju potrebe za Objavom i poslanicima i da im je dovoljan razum kojeg im je Allah I darovao, pa zbog toga vidimo kako izmišljaju zakone mimo božanskog Zakona i ohalaljuju i oharamljuju na osnovu svog ograničenog razuma. Zar pored božanskog Zakona, koji je došao od Boga, postoji nužda za drugim zakonom?! – to je samo opomena. Ovakvih ima i među

muslimanima, nažalost, a istomišljenici su im i filozofi koji tvrde da je uzaludno slanje poslanika i da je razum dovoljan. Zato ćemo naći da razum može da raspozna štetno od korisnog – čovjek raspozna šta je korisno, a šta štetno, kao što zna da su duhan i alkohol štetni, također i životinje znaju šta je štetno: gazela kada primijeti lava bježi. Razum ne može da dokuči neke stvari i zato je Allah I poslao poslanike.

Ljudski razum ne može dokučiti sve stvari

1. Postoje stvari koje su od koristi za čovjeka, ali ih čovjek svojim ograničenim razumom ne može dokučiti, npr. kako da razum dokuči Allahova I imena i svojstva, odakle da sazna pojedinosti i detalje Šeri'ata, odakle da sazna pojedinosti i detalje o onome svijetu.

2. Ljudski razum samo površno i općenito može dokučiti šta je dobro, a šta zlo, ali ne i detaljno i pojedinačno, npr. razum može dokučiti da je pravda dobro, ali ne može zasebno za svaki postupak ili čin reći da je pravedan ili nepravedan.

3. Ponekad je razum u nedoumici i dvoumljenju kada je u pitanju neki postupak koji sadrži korist i štetu, ne znajući da li je veća šteta ili korist.

Zadaća poslanika

Poslanici imaju veliku zadaću, jer su oni odabranici od Allaha I:

1. Prenošenje istine i njeno pojašnjenje. Isto tako i učenjaci, jer su oni nasljednici poslanika. Kaže Allah I: "O Poslaniče, kazuj ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga, – ako ne učiniš, onda nisi dostavio poslanicu Njegovu – a Allah će te od ljudi štititi. Allah, zaista, neće ukazati na pravi put narodu koji neće da vjeruje." (El-Ma'ide, 67. ajet)

﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ

رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

Nekada prenošenje istine biva samo čitanjem teksta Objave, kao što je slučaj Musaa u , Muhammeda p , na taj način su iznošeni dokazi, a nekada to biva pojašnjavanjem naredbi i zabrana ako ne postoji doslovan tekst.

Da poslanik pojasni ono što kazuje, jer nije dovoljno da ljudima samo kažeš, jer on najbolje zna šta se time namjerava, primjer toga je ajet, gdje kaže Allah I: "Bit će sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje sa zulumom⁸ ne miješaju; oni će biti na pravom putu." (El-En'am, 82. ajet)

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ

مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

2. Pozivanje Allahu I. Zadaća poslanika nije samo da dostave istinu i da je obznane, nego im je obaveza i da pozivaju ljude toj istini, i da je prihvate i prakticiraju u svome životu.

Za ovu tačku imamo primjer u Kur'anu: "Zatim, ja sam ih otvoreno pozivao, a onda sam im javno objavljivao i u povjerenju im šaputao." (Nuh, 8/9. ajet)

Prenosi se u hadisu da je Poslanik p rekao: "Jedne prilike sam u snu vidio kako mi Džibril u stoji pored glave, a Mikail kod nogu, i jedan od njih reče drugom: »Navedi mu primjer!« – a on reče:

⁸ Riječ zulum u ovom ajetu znači činjenje širka Allahu I.

»Poslušaj i shvati!« – »Primjer tebe i tvog Ummeta je kao primjer vladara koji je odredio stanište, zatim na njemu napravio kuću, zatim u kući postavio sofru, a zatim poslao izaslanika da pozove ljude na jelo: neki od njih će se odazvati izaslaniku, a neki će ga ostaviti. Allah je Vlarar, stanište je islam, kuća je Džennet, a ti Muhammede si izaslanik – ko ti se odazove ušao je u islam, a ko uđe u islam ući će u Džennet, a ko uđe u Džennet jest će ono što je u njemu." (Hadis bilježe Buhari i Tirmizi)

3. Opominjanje i donošenje radosne vijsti. Kaže Allah I: "*Mi šaljem poslanike samo zato da donose radosne vijesti i da opominju. A nevjernici se raspravljaju, služeći se neistinama, da bi time opovrgli Istinu, i rugaju se dokazima Mojim i Mojim opomenama.*" (El-Kehf, 56. ajet)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا

هُزُؤًا ﴿٥٦﴾

Donošenje radosne vijesti je za one koji su pokorni Allahu I, kaže Allah Y: "Izlazite iz njega svi!" – reče On. – "Jedni drugima ćete neprijatelji biti!" – "Od Mene će vam Uputa dolaziti, i onaj ko bude slijedio Uputu Moju neće zalutati i neće nesretan biti." (Ta ha, 123. ajet) To je dokaz da je opomena za grješnike.

Kaže Allah I: "A onoga ko se bude protiv Allaha i Poslanika Njegova dizao i preko granica Njegovih propisa prelazio – On će u Vatru baciti, u kojoj će vječno ostati; njega čeka sramna patnja." (En-Nisa', 14. ajet)

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ

عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

Zato ćemo naći da su svi poslanici opominjali, upozoravali na kaznu kojom Allah I prijete i donosili su radosne vijesti.

4. Čišćenje i popravljnje ljudskih duša. Allah I je milostiv prema Svojim robovima i iz Svoje milosti poslao je Objave koje oživljavaju ljudske duše i osvjetljuju ih svojom svjetlošću.

Kaže Allah I: "Na takav način Mi i tebi objavljujemo ono što ti se objavljuje. Ti nisi znao šta je Knjiga, niti si poznao vjerske propise, ali smo je Mi učinili svjetlom pomoću kojeg upućujemo one robove Naše koje želimo. A Ti, zaista, upućuješ na pravi put." (Eš-Šura, 52. ajet)

Također kaže Allah Y: "Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo, a onima koji ne vjeruju – zaštitnici su šejtani oni ih odvođe sa svjetla na tmine; oni će biti stanovnici Džehennema, oni će u njemu vječno ostati." (El-Beqare, 257. ajet)

Čišćenje duša biva upoznavanjem Allahovih imena i svojstava, činjenjem dobrih djela kao što su molitve, namazi i sadaka.

Upoznavanje meleka, Allahovih Objava, poslanika i svega onoga što koristi i što šteti čovjeku. Dokaz da je zadaća Poslanika čišćenje i popravljnje ljudskih duša je: "On je neukima poslao Poslanika, jednog između njih, da im ajete Njegove kazuje i da ih očisti i da ih Knjizi i mudrosti nauči, jer su prije bili u očitijoj zabludi." (El-Džuma, 2. ajet)

5. Ispravljanje pokvarenih ideja i vjerovanja. U početku su ljudi bili na zdravoj ljudskoj prirodi i jedino su Allaha I obožavali i nisu Mu saučesnike pripisivali, ali su se oni razišli i razjedinili u vjerovanju, pa im je Allah Y poslao poslanike da ih povrate na

ispravan put i na ispravno vjerovanje. Kaže Allah I: "Svi ljudi su sačinjavali jednu zajednicu,⁹ i Allah je slao vjerovjesnike¹⁰ da donose radosne vijesti opomene, i po njima je slao Knjigu, samu istinu, da se po njoj sudi ljudima u onome u čemu se ne bi oni slagali. A povod neslaganju je bila međusobna zavist, baš od strane onih kojima je data, i to kada su im već bili došli jasni dokazi; i onda bi Allah, voljom Svojom, uputio vjernike da shvate pravu istinu o onome u čemu se nisu slagali. – a Allah ukazuje na pravi put onome kome On hoće." (El-Beqare, 213. ajet)

Svaki poslanik je popravljao ono zlo koje se bilo raširilo u njegovom narodu:

Nuh u je pozivao da ne obožavaju kipove.

Hud u je pozivao svoj narod da se ne ohole.

Lut u se borio protiv homoseksualizma.

6. Iznošenje dokaza da ljudi ne bi imali opravdanja na Sudnjem danu, na Danu obračuna. Kaže Allah I: "O poslanicima, koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. – A Allah je Silan i Mudar." (En-Nisa', 165. ajet)

7. Vođenje Ummeta, tj. sljedbenika istine. Oni koji se odazovu poslaniku predstavljaju zajednicu i Ummet koji ima potrebu za vođom da ih vodi i da upravlja sa njima u ratu i u miru.

Kaže Allah I: "O Davude, Mi smo te namjesnikom na zemlji učinili, zato sudi ljudima po pravdi i ne povodi se za strašću da te ne odvede s Allahova puta; one koji skreću s Allahova puta čeka teška patnja na onome svijetu zato što su zaboravljali na Dan u kome će se

⁹ Sa ovim se misli da su ispovjedali jednu vjeru.

¹⁰ Kako se navodi u sahih hadisima da je između Adema u i Nuha u bilo deset stoljeća.

račun polagati." (Sad, 26. ajet) Ovaj ajet je primjer da su poslanici bili halife i namjesnici.

Prenosi se u vjerodostojnom hadisu da je Poslanik ρ rekao: "Sinove Israilove su vodili vjerovjesnici, pa kad bi god umro vjerovjesnik dolazio bi drugi." (Hadis bilježe Buhari, Muslim, Ahmed i Ibn Madže)

Objava – Vahj

Vjerovjesništvo je božanska naklonost i dar osobama koje samo Allah I odabire. Vjerovjesništvo se ne postiže željom i htijenjem, marljivošću i trudom, ono je božanski odabir.

Kaže Allah I: "I eto tako, Gospodar tvoj će tebe odabrati, i tumačenju snova te naučiti, i milošću Svojom tebe i Jakobovu porodicu obasuti, kao što je prije tebe obasuo pretke tvoje, Ibrahima i Ishaka. – Gospodar tvoj, zaista, sve zna i mudar je." (Jusuf, 6. ajet)

Način dolaska Objave poslanicima

Kaže Allah I: "I još kažu: "Trebalo je da ovaj Kur'an bude objavljen kakvom uglednom čovjeku iz jednog od ova dva grada!"¹¹ – "Zar oni da raspolažu milošću Gospodara tvoga? Mi im dajemo sve što im je potrebno za život na ovome svijetu i Mi jedne nad drugima uzdižemo po nekoliko stepeni da bi jedni druge služili. – A milost Gospodara tvoga bolja je od onoga što oni gomilaju."¹² (Ez-Zuhuf, 31/32. ajet)

Odgovor na ovo nalazimo u ajetu: "Nijednom čovjeku nije dato da mu se Allah obraća, osim na jednom od tri načina: nadahnućem, ili iza zastora, ili da pošalje izaslanika koji, Njegovom voljom, objavljuje ono što On želi. – On je, zaista, Uzvišen i Mudar!" (Eš-Šura, 51. ajet)

﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾﴾

Objava može dolaziti na jedan od tri načina:

1. Nadahnućem, tj. da poslanik bude nadahnut nečim u što ne sumnja da je Objava. Islamski učenjak Ibn Dževzi, rahimehullah, smatra da se riječ vahj koja je spomenuta u ajetu odnosi na Objavu u snu. Bilježi Ibn Hibban da je Poslanik ρ rekao: "Ruhu-l-Kudus¹³ me je nadahnio da čovjek neće umrijeti sve dok ne potroši svoju nafaku i svoj edžel,¹⁴ pa bojte se Allaha i kada tražite lijepo tražite." Snovi poslanika su također istinita Objava. – Ibrahim ν je htio da ispuni Allahovu I naredbu koja

¹¹ Mušrici su rekli: "Trebalo je da ta Objava bude spuštena u jednom od ova dva velika grada, a to su: Mekka i Taif i jednom od ove dvojice, a to su: Velid ibn Mugire i Urve ibn Mes'ud."

¹² U ovom ajetu im je odgovor.

¹³ Džibril ν .

¹⁴ Svoj vijek življenja.

mu je došla u snu i da zakolje svoga sina Ismaila u, kao što kaže Allah I: "I kad on odraste toliko da mu poče u poslu pomagati, Ibrahim reče: "O sinko moj, u snu sam vidio da treba da te zakoljem, pa šta ti misliš?" – "O oče moj," – reče – "onako kako ti se naređuje postupi; vidjet ćeš, ako Bog da, da ću sve izdržati." – I njih dvojica poslušajte, i kad ga on čelom prema zemlji položi, Mi ga zovnismo: "O Ibrahim, ti si se Objavi u snu odazvao; – a Mi ovako nagrađujemo one koji dobra djela čine." (Es-Saffat, 102-105. ajet)

Prenosi se hadis od Aiše, radijallahu anha, da je rekla: "Prvo što je počelo dolaziti Poslaniku od Objave bili su istiniti snovi i sve što bi u snu vidio ostvarivalo se i dolazilo jasno kao jutarnje svjetlo." (Hadis bilježe Buhari i Muslim)

2. Da se Allah I direktno obraća Poslaniku p, ali Ga on ne vidi, kao što je razgovarao sa Musaom u. Kaže Allah Y: "I kad Nam Musa dođe u određeno vrijeme, i kada mu Gospodar njegov progovori, on reče: "Gospodaru moj, ukaži mi se da Te vidim!" – "Ne možeš Me vidjeti" – reče, "ali pogledaj u ono brdo, pa ako ono ostane na svom mjestu, vidjet ćeš Me!" – I kad se Gospodar njegov onom brdu otkri, On ga sa zemljom sravni, a Musa se onesviješćen strovali. Čim se osvijesti, reče: "Hvaljen neka si! Kajem Ti se, ja sam vjernik prvi!" (El-E'araf, 143. ajet) Također kaže Allah I: "A kad do nje dođe, neko ga zovnu; "O Musa, Ja sam, uistinu, Gospodar tvoj! Izuj, zato, obuću svoju, ti si, doista, u blagoslovljenoj dolini Tuva. Tebe sam izabrao, zato ono što ti se objavljuje slušaj! Ja sam, uistinu, Allah, drugog boga, osim Mene, nema; zato se samo Meni klanjaj i molitvu obavljaj – da bih ti uvijek na umu bio!" (Ta ha, 11-14. ajet) Allah I je također razgovarao i sa Ademom u, kao što kaže Allah I: "O Ademe" – reče On – "kaži im ti nazive njihove!" I kad im on kaza nazive njihove, Allah reče: "Zar vam nisam rekao da samo Ja znam tajne nebesa i Zemlje, i da samo Ja znam ono što javno činite i ono što krijete!" (El-Beqare, 33. ajet) Također je Allah I razgovarao sa Muhammedom p u noći Mi'radža.

3. Objava koja dolazi Poslaniku p preko meleka, taj melek je uglavnom Džibril u, a nekada su bili i drugi meleki, ali vrlo rijetko.

Forme u kojima je dolazio melek sa Objavom:

1. Dolazio je u svom liku u kojem je stvoren i tada bi ga Poslanik p vidio. Vidio ga je nakon povratka iz Taifa i vidio ga je na Mi'radžu
2. Da mu dođe Objava kao zvonjenje zvona.
3. Da mu melek dođe u liku čovjeka, a to se desilo u pećini Hira.

Osobine poslanika

Poslanici su ljudi i u tome se krije Allahova I mudrost, kao što On I kaže: "Reci: "Ja sam čovjek kao i vi, meni se objavljuje da je vaš Bog – jedan Bog. Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra djela i neka, klanjajući se Gospodaru svome, ne smatra Njemu ravnim nikoga!" (El-Kehf, 110. ajet) Ovdje je odgovor kršćanima koji kažu da je Isa u Bog.

Oni koji smatraju da je neprihvatljivo da ljudi budu poslanici, jer jedu, piju i spavaju, gledaju u njihove izgleda i tijela, a ne gledaju bit i suštinu čovjeka, takvi govore kao što su govorili mušrici svojim riječima, a koje objašnjava Allah I: "I oni govore: "Šta je ovom poslaniku, on hranu uzima i po trgovima hoda; trebalo je da mu se jedan melek pošalje da zajedno sa njim opominje." (Furqan, 7. ajet)

وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
لَوْلَا أَنْزَلِ إِلَيْنَا مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾

I sam Poslanik ρ je odrastao pod Allahovim I prismotrom i pažnjom što vidimo iz riječi Allaha I: "Zar nisi siroče bio, pa ti je On utočište pružio, i za pravu vjeru nisi znao, pa te je na pravi put uputio." (Ed-Duha, 6/7. ajet)

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾

Džibril υ došao je Poslaniku ρ da ga pripremi pred Isra i Mi'radž što se prenosi u hadisu koji je muttefekun alejhi. Poslanik ρ kaže: "Dok sam bio u Mekki otvori se krov moje kuće i spusti se Džibril υ, otvori mi prsa i opra ih zemzem vodom, zatim dođe sa posudom punom mudrosti i imana i izli je u moja prsa, a zatim ih zatvori."

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

«Gospodaru naš, ne dopusti srcima našim da skrenu, kad si nam već na pravi put ukazao, i daruj nam Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj koji mnogo daruje » Ali Imran 8.

lektor: Abdulmedžad Nezo, ...
obrada teksta: Abdurrahman Kalabić, Hamza Alagić ...
šerijatska recenzija: prof. sa medrese Mus, ab ibn Umejr,
dizajn i štampa: AIO Linz